

The Ronçana News

SETMANARI MENSUAL D'INFORMACIÓ CREATIVA

Dirigida per Ricardo de la Cierva, com és natural
Editada, no pel grup Godó ni Auger, sinó pel grup Farriol

Domicili social: Vall del Tenes, de 9 a 11
Distribució: The Ronçana Distributions & Carter

Tenim molt d'interès en reproduir per a vostès, un estudi publicat a la revista «Presència», de Girona, del qual és autor el nostre estimadíssim col·laborador Jaume Farriol. Vegin si els plau, i si no girin pàgina. Vostès mateixos:

L'evolució segons Darwin

Quan, al segle passat, Darwin descobria, amb la natural consternació, que l'home venia del mico, no sabia que, anys després, la seva teoria evolutiva es realitzaria en un període prou curt per a ser observat pels científics actuals. L'etapa que va del franquisme als fraguisme n'és un clar exponent.

Tot va començar allà pels anys quaranta. La península ibèrica era en plena glaciació autoritària. La seva superfície era poblada pel pitecantropus feixista que, alguns identifiquen, sense ganes d'ofendre, amb el mico de Darwin com a primera anella de la cadena evolutiva. El pitecantropus feixista era d'un color blau fosc i tenia, per la banda de l'occipuci, una curiosa excrescència en forma de boina vermella. La seva estructura facial es caracteritzava, a part d'una barra prominent, per la seva propensió al bigotet negre i les ulleres de sol. I, si bé ja s'aguantava sobre les dues extremitats posteriors, tenia l'extremitat destresuperior curiosament rígida i amb una inclinació aproximada de quaranta cinc graus. Es comunicava per mitjà del llenguatge oral i emetia amb freqüència uns cris guturals perfectament característics que els antropòlegs de l'època conèxen amb el nom específic de «crits de ritual».

A finals dels quaranta, el canvi de clima que havia afectat el continent indoeuropeu, provocà una entrada d'aire calent. I poc a poc, començà l'evolució. L'extremitat superior dreta esdevingué flàccida i tota l'estructura òssia es féu més flexible, amb vèrdua d'encarcament. Segueix amb una atrofia important de la barra, els bigotis i les ulleres de sol. Finalment, la típica coloració blava es limita a erupcions periòdiques de camisa, i el crani perd la boina vermella que passa a situacions de reserva psico-sentimental. La substitució de la boina pel tupè, marca el punt culminant d'aquesta etapa que hom anomena «d'estabilització».

Ja en plena canícula dels seixanta, el pitecantropus presenta inequívocues infiltracions de camisa blanca i ha adaptat les extremitats posteriors a un medi poltronar clarament diferent. Els crits guturals se suavitzen i apareix una rudimentària cultura dialogada que emmarca l'etapa coneguda com a «Opusglaciació tecnocràtica».

Els anys setanta marquen una època de pronunciada evolució. El pitecantropus feixista imita les formes i gestos del pitecantropus democràtic i comença a demostrar signes d'inquietud que s'accentuen durant l'anomenat «període de l'apertura», del qual se'ns han conservat alguns exemplars, com el conegut «Home de Cabanillas», del museu Popular.

Fins que, pràcticament als nostres dies, arribem al pitecantropus reformista que, en aquests moments, pobla la part central de la península. Fa un parell d'anys, fou descobert prop de Londres, en perfecte estat de conservació, l'anomenat «Home de Fraga», que ha estat considerat com un dels exemplars més típics de l'espècie. De complexió robusta, rabassut, presenta una capa consistent de franela grisa i té un crani més aviat carrat, acabat en forma de barret de copa. La seva derivació evolutiva només és apreciable després d'una atenta observació.

Alguns exemplars totalment fossilitzats (i que han donat origen al pitecantropus ultraicus) i el ja esmentat pitecantropus reformista, són les úniques restes d'aquell altre pitecantropus que, fa gairebé quaranta anys, dominava la península i que, després d'una dura i lenta evolució, ha aconseguit sobreviure fins als nostres dies, per a major glòria de Darwin i dels seus deixebles, com per exemple, un servidor.

JAUME FARRIOL

Noticiari breu

El senyor Suárez ha estat d'aquells nens que no es troben bé fins que han fet el canvi.

Martín Villa, per a fer discursos a la tele, ha comprat unes ulleres «antiderrapants».

El senyor Caveró, no és ministre de primera: és de categoria regional.

La Unió de Centro Democrático, si no s'espavilla, pot perdre la Unió.

Ruiz Jiménez és un cristià-demòcrata practicant.

La Falange Autèntica no pren Nescafé.

Arias Navarro és un fanàtic del Vell Testament.

El senyor Fuentes Quintana és un home que imposa.

«Aeropuerto», que també era de "suspense", no tenia res a veure amb els taxistes del Prat.

Suárez va visitar el Papa segons consells de televisió: «Oración y Cierre».

La pesseta, té un gran valor sentimental.

Per la manera com tracten els autobusos, s'ha deduït que tots els manifestants de Las Ramblas, tenen cotxe.

El PSOE practica la democràcia a partir de quinze diputats.

Al diputat senyor Blanco li va fallar la immunitat parlamentària perquè no estava ben vacunat.

Racó televisiu: una guia i un consell per als lectors de TRN.

Programes recomanats

Culturals:

«Los hombres de Harrelson». Molt indicats per a caçadors i gent que tingui escopeta. Cal veure'l a peu dret i amb el cotxe a punt.

«Los ríos». Programa ideal per a pescadors de canya que tinguin possibilitats de sobreviure fins al final de la sèrie (aprox. d'ací a quaranta sis anys).

Misterio - Colombo. El misteri consisteix en saber per què després de fer tantes pel·lícules, no ha tingut diners per a comprar-se una gavardina nova.

«Un, dos, tres, responda otra vez». Una veritable fill-grana cultural. Vegi la manera de tenir un cotxe sense firmar lletres.

«Lengua viva». Després d'observar el programa, aconsellem que el segueixin amb interès per tal d'aclarir si el català i el castellà són dialectes del gallec, o el gallec i el català són dialectes del castellà o si el gallec i el castellà són derivats del català, o si, etc., etc., etc.

«Fiesta». Intervenien una quantitat de gent de Madrid, que unes vegades són a dalt i altres a baix de l'escenari i es tiren clavells uns als altres i es diuen coses simpàtiques i tota la resta del país s'ho mira com si fos, com si diguéssim, idiota.

«Santa Misa». Dedicat a les minories ètniques cristianes.

Programes recreatius

«Noticias a las tres», «Segunda Edición» y «Ultima Hora». Força entretinguts.